

ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Έν δόφ Φλέσσα, άριθ. 35

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ 42 ΜΗΝΩΝ
Άπὸ τῆς 1 Ἰαννουαρίου ἕως 1 Μαρτίου
Έν τῷ ἔσωτ. 8ρ. 0.— Έν τῷ ἔσωτ. 8ρ. χρ. 8.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΠ'ΑΖΕΤΑΙ
ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΣΧΟΛΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Έως τοῦ φθάνουν οἱ Μισσοῖκοι σκοποὶ, ὑπὸ Παναρέτου Χ. Δουληγέρη.— Αἱ "Αγίαι γραφαὶ εἰς χεῖρας τοῦ λαοῦ, ὑπὸ Κ. Α. Διαλχυμᾶ.— Ἡ προτροπὴ τοῦ Χρυσόστομου πρὸς ἀνάγνωσιν τῶν ἁγίων Γρῳφῶν.— Έκθεσις Συλλόγου «'Αναπλάσεως» Τμήμα Πύργου.— Αἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀμφισβητήσεις περὶ τῶν Κυριακῶν μαθημάτων. Β', ὑπὸ Μ. Ι. Γαϊανῶ.— Παικίλα.— Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Κυριακῶν 14ης καὶ 21ης Μαρτίου.— Οἱ διδάξαντες εἰς τὰς λαϊκὰς σχολὰς τῆς «'Αναπλάσεως» κατὰ τὴν προσεχῆ ἐβδομάδα.

ΕΛΣ ΠΟΥ ΦΘΑΝΟΥΝ ΟΙ ΜΑΣΣΟΝΙΚΟΙ ΣΚΟΠΟΙ

19. Έρχεται ἡ πολύτιμος διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ ὑπὸ τῆς Μασσονίας ἐπιδιωκομένου σκοποῦ μαρτυρικὴ κατάθεσις τοῦ Μασσονικοῦ περιοδικοῦ «Πυθαγόρας», τῶν μηνῶν Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου τοῦ 1897. Κατὰ τὸ περιοδικὸν τοῦτο σελ. 54, σκοπὸς ἐκάστης Μασσονικῆς τελετῆς εἶνε «'Η ἀσκῆσις τῆς λατρείας τῆς ἀνθρωπότητος... πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἐξευγενίσεως τοῦ ἀνθρώπου.» Ὡστε οἱ Μασσόνοι δὲν μεταβιβάζουν εἰς τὰς στοάς των διὰ φιланθρωπικῶς σκοποῦς, ἀλλὰ πρὸς θρησκευτικούς καὶ λατρείας σκοποῦς, καὶ πρέπει πάντες οἱ ἐκ πλάνης ἀκολουθοῦντες τὴν Μασσονίαν νὰ ἐννοήσωσι καλῶς, ὅτι σκοπὸς τῆς μεταβάσεώς των ἐκεῖ εἶνε ἡ λατρεία, ἡ ἐξευγενίσις καὶ ἡ ὑπηρεσία τῆς ἀληθείας. Ἀλλ' ἐν ἐμμένονιν εἰς τὴν πλάνην, ὅτι ὑπηρετοῦν τὴν ἀλήθειαν ἐν τῷ Μασσονισμῷ, εἶνε ἀπεριφρόντως ἀντίχριστοι, κατὰ τοὺς λόγους τοῦ Σωτῆρος, ὅστις λέγει ὅτι αὐτὸς καὶ μόνος εἶνε τὸ Φῶς, ἡ Ζωὴ καὶ ἡ Ἀλήθεια.

20. Ὁ Μασσόνος Σεδάσμιος τῆς Στοᾶς τοῦ «Πανελλήνιου» Ν. Γαζῆς, ἐν τῷ λόγῳ του, σελ. 63 τοῦ αὐτοῦ περιοδικοῦ λέγει καθαρὰ ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ Μασσονισμοῦ στρέφεται εἰς τὴν καταπολέμησιν πάντων τῶν θρησκευμάτων καὶ Ἐκκλησιῶν, καὶ οὐχὶ μόνον τῆς Παπικῆς, ὅπως ψευδῶς διατείνονται, διότι τοὺς ἐπὶ κεφαλῇς τῶν ἐκκλησιαστικῶν συστημάτων ὀνομάζουν «Καπηλεὺς τοῦ Χριστιανι-

σμοῦ, ὁ ὁποῖος ἐν τῷ θριάμβῳ του διαθθίσκῃται, λέγουν, ὑπ' αὐτῶν γενόμενος Ἐκκλησία.»

21. Έν τῇ αὐτῇ σελίδι ὁ ἴδιος Σεδάσμιος τῆς Μασσονίας κατασκευαζαντῶν τὸν γενικὸν ἐπ' ἀγαθῷ καὶ σωτηρίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος σκοπὸν τοῦ Χριστιανισμοῦ λέγει: «Ὅτι ἐκεῖνος μὲν ἐδίδαξε τὸν ἀνθρώπου ἀγάπην πρὸς τοὺς ὁμοίους του, ἵνα ζῶν ἀιώνιον κληρονομήσῃ, ἡμεῖς δὲ (οἱ Μασσόνοι) διδάσκομεν τὴν ἀγάπην πρὸς εὐημερίαν καὶ τελειοποίησιν τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ.» Ἦνε, βλέπομεν, αὐτὸ τὸ ἐπ' ἀνέκαθεν σατανικὸν σχέδιον τῶν Μασσόνων, νὰ παριστῶσι τὴν Ἐκκλησίαν, ὡς μὴ ἔχουσαν κανένα σκοπὸν ἐπωφελῆ διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἀλλὰ προωρισμένην, ὡς ἀσεβέστατα εἶπεν ἄλλοτε εἰς τῶν ἐκλιπόντων πολιτευομένων, ἀνὰ λιθανίῃ πεθαμμένων.» Πόσον δὲ ἐγκληματοῦσι κατὰ τῆς ἱστορίας τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τῆς εὐδαιμονίας τῆς ἀνθρωπότητος, τοιαῦτα φλυαροῦντες περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς Ἐκκλησίας, θὰ εἴπωμεν ἄλλαχθῇ ἐν καιρῷ.

22. Έν σελ. 68 τοῦ αὐτοῦ περιοδικοῦ ὁ εἰρημῖνος Ν. Γαζῆς τὸν σκοπὸν τῆς φιλανθρωπίας τοῦ Μασσονισμοῦ τὸν μεταβάλλει εἰς σκοπὸν δεσποτισμοῦ καὶ κυριαρχίας κατὰ τῶν Στεμμάτων, διότι, λέγει, ὅτι ὁ Μασσονισμὸς ἐκτὸς τῶν ἁλίων του καταρωμάτων ἡ ἐπέβαλεν εἰς τὰ Στέμματα τὴν συνθηκολόγησιν πρὸς τοὺς λαοὺς.» Καὶ τοῦτο βεβαίως ἀποδεικνύει διὰ μυριοστὴν φορὰν τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ Μασσονικοῦ Κέντρου καὶ τοῦ Δημοσίου λειτουργοῦ καὶ Στούπη, ὅτι οὐδόλως μνημονῶσι περὶ θρησκευτικῶν καὶ πολιτικῶν ζητημάτων!

23. Έν σελ. 69 ὁ αὐτὸς κ. Γαζῆς λέγει ὅτι διὰ τοῦ Μασσονισμοῦ «ἐξευγενίζεται ἡ καρδία καὶ διανοίγεται ἡ πρὸς τὴν ἀληθῆ γνῶσιν ὁδός», ὅτι σκοπεῖ τὴν εὐημερίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν αὐτοῦ βελτίωσιν, ὅτι ἔχει θρησκείαν καὶ πολιτείαν αὐτοῦ τὰ ἐμβλήματα τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἰσότητος καὶ ἀδελφότητος, ὅτι ἀπέχει τῶν θρησκευτικῶν καὶ πολιτικῶν συζητήσεων!

24. Ἀς μὴ νομίσωμεν ὅμως ὅτι ὁ Μασσονισμὸς, τοῦ

όποιου τὴν γνώμην ἐκπροσωπεῖ ἐνταῦθα ὁ κ. Γαζής, λησμονεῖ τὰς ἐμφύτους αὐτῶ ψευδολογίας καὶ ἀντιφάσεις ἢ τὸν Μασσο-νικὸν παληκαρισμὸν του, διότι ἐν τῇ αὐτῇ σειρᾷ, ἄνευ δια-κοπῆς, λέγει περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ Μασσονισμοῦ ὅτι οὗτος «ἴσταιται ὡς ἀγρυπνὸς φρουρὸς ἑτοιμος νὰ παλαίσῃ κατὰ πάσης πολιτικῆς ἢ θρησκευτικῆς ἐξαχρειώ-σεως... γινώσκει δέ, λέγει, νὰ μάχεται μετὰ καρτε-ρίας ὡς πρὸς τοῦτο.» Πρέπει δὲ νὰ γνωσθῇ ὅτι πᾶσα θρησκεία καὶ πολιτεία μὴ ἀνεχομένη ἐπὶ τοῦ τραχήλου τῆς τὸ Μασσονικὸν ἄγος θεωρεῖται ὑπ' αὐτοῦ ἐξηχραιωμένη καὶ πολεμητή. Πῶς δὲ ὁ Μασσονισμὸς νοεῖ τὴν ἰσότητά του, τὴν ἀδελφότητα καὶ τὴν κατ' εὐφημισμὸν ἐλευθερίαν, καὶ διὰ τίνων μέσων ἀγωνίζεται πρὸς ἐπιβράττησιν τῶν ἀρχῶν του, ὅα εἴπωμεν ἐν τῇ οἰκείῃ τόπῳ.

25. Ὁ Σεβάσμιος εἰρημένος Μασσόνος Ν. Γαζής, ἐν τῇ ὑπερβολικῇ τῷ ζήλῳ ὑπὲρ τοῦ Μασσονικοῦ σκοποῦ, τὸν ὅποιον ὀνομάζει «μέγαν καὶ ὑψηλόν», καταρᾶται καὶ ὑβρίζει τοὺς περιφρονούντας καὶ μὴ δυναμένους νὰ νοήσωσι τὴν σπου-δαϊότητα τοῦ Μασσονισμοῦ, καὶ διὰ μὲν τοὺς προσκυνοῦντας τὸ εἶδωλον τοῦ Μασσονισμοῦ λέγει ὅτι εἶνε «Εἰλικρινεῖς καὶ εὐαίσθητοι ἄνθρωποι, οἵτινες εὐρίσκουσι μέγαν καὶ ὑψηλὸν τὸν σκοπὸν αὐτοῦ», διὰ δὲ τοὺς μὴ ἀνα-γνωρίζοντας τὴν σκοπιμότητα τοῦ Μασσονισμοῦ λέγει ὅτι οἱ τοιοῦτοι εἶνε «Ἐσβεσμέναι ψυχαί» καὶ αὐτολεξεῖ, «Μη-δὲν τὸν εὐρίσκουσι μόνον αἱ ἐσβεσμέναι ψυχαί.»

Ἀς μᾶς ἐπιτρέψῃ ὁ Σεβάσμιος οὗτος νὰ τῷ εἴπωμεν ὅτι ἀπαιτεῖ πλείονα καὶ παραλογώτερα τῶν ὧν ἀπῆλθεν ὁ πειράζων παρὰ τοῦ Κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ, διότι ὁ μὲν Διάβολος εἰδείκνυε τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου ζητῶν ὑποταγὴν καὶ προσκύνειν, ἐνῷ ὁ κ. Γαζής κεκρυμμένος ὑπὸ τὸν μελα-νὸν πέπλον τοῦ Μασσονικοῦ σκοτοῦ ὑβρίζει, ἀπακαλῶν ἐσβε-σμένους ψυχὰς τοὺς μὴ ἀναγνωρίζοντας τὰς ὑπὸ τοσοῦτου σκοτοῦ καὶ τοσοῦτων ἀντιφάσεων καὶ ψευδολογιῶν περ θε-βλημένας καὶ κεκαλυμμένας ἀρχὰς καὶ σκοποὺς τοῦ Μασσο-νισμοῦ.

26. Ὁ σκοπὸς του, λέγει ὁ ἴδιος ἐν σελ. 69, ἐγκτεται «ἐν τῇ ἀπελευθερώσει τῆς συνειδήσεως τοῦ ἀνθρώ-που» καθ' ἣν μᾶς ὁμῶς σκοπιμώτερον εἶνε ὁ Μασσονισμὸς νὰ στρέψῃ πρὸς ἑαυτὸν τὰ βλέμματά του καὶ προσπαθῇ νὰ ἀπελευθερώσῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ ψεύδους καὶ τῆς πλάνης καὶ κατόπιν, ἂν ἔχῃ καιρὸν, νὰ ἀγωνισθῇ καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων, ἄλλως τε θησαυρίζει ἑαυτῷ ὄργην, γινώ-μενος τυφλὸς ὁδηγὸς τῶν ἄλλων.

27. Ἐν σελ. 72 λέγει ὁ ἴδιος, ὅτι σκοπὸς τοῦ Μασσο-νισμοῦ εἶνε ἐνὰ μεταδόσιν τὰς θείας ἀρχὰς του ἐν μυ-στηρίῳ καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ Μεγάλου ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος. Βλέπομεν ὅτι τὸ προσωπεῖον τῆς Μασ-σονικῆς φιλάνθρωπίας ὀριστικῶς πλέον ἐφύλακται ἀπὸ τὴν συζητήσιν περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς Μασσονίας, καὶ τώρα πλέον οἱ Σεβάσμιοι Μασσόνιοι ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τὸν ἴδιον ἐμετὸν, ἐπαγγελλόμενοι ἀρχὰς θείας, θεοῦ, Ἀρχιτέκτονος, ἐλευθε-ρίας, ἰσότητος, ἀδελφότητος, καταλύσεις διαφόρων ἀρχῶν καὶ ἐξουσιῶν κλπ. κλπ.

28. Πρὸς πληρεστάτην πίστωσιν τῆς ἀνωτέρω περὶ τῆς σεῶς μας παρέρχεται εἰς τὸ μέσον πάλιν ὁ σοφὸς τῆς Μασσο-νίας διδάσκαλος Ν. Γαζής, ὅστις ὁμιλῶν περὶ τῆς προόδου τοῦ σκοποῦ τοῦ Μασσονισμοῦ ἐν Ἀμερικῇ, ἐν σελ. 75—76 τοῦ αὐτοῦ περιοδικοῦ καὶ πλάττων τὰ πράγματα κατὰ τὴν εἰκείαν ἀρέσκειαν, συμφώνως πρὸς τὴν προσφιλεῖ τῶν Μασσόνων μεθοδόν, λέγει ὅτι οὗτος ἐκεῖ «ἐπὶ τοσοῦτον προήχθη, ὥστε ἡ Πολιτεία διευθύνεται ὑπὸ Τεκτό-νων, διεπόντων δόλους τοὺς κλάδους κατὰ τὰς ἀ-ναλλοιώτους ἀρχὰς τοῦ Μασσονισμοῦ.» Αὐτὸ λοιπὸν κύριοι Μασσόνιοι ὅτι εἴπη, ὅτι ὁ Μασσονισμὸς δὲν ἐπιδιώκει πολιτικούς σκοποὺς; Ἰάχαι σεις ἐδῶ δὲν ἐπιδιώκετε τοιοῦτον πολιτικὸν καὶ ἐπικρατήσεως σκοποὺς ἐφ' ὧν τῶν κλάδων, ἀφοῦ τοῦτο δὲν γενόμενον ἄλλαχού τὸ θυμάτε;

29. Ναί, λέγει ὁ κ. Ν. Γαζής, ἐν σελ. 77, ὁ αὐτὸς καὶ ἐνταῦθα ἐπιδιώκεται σκοπός καὶ βροντοφωνεῖ ἐν τῷ περιλα-λήτῳ λόγῳ του ὅτι «ἐπρεπεν ἐδῶ ὁ Τεκτονισμὸς ἀκο-λουθῶν τὰς παραδόσεις του νὰ ταχθῇ ὑπεράνω πά-σης ἐθνικῆς ἐνεργείας!» Εἰπατέ μας λοιπόν, μετὰ τῆς τοσαύτης ἐπιστήμης διαβεβαιώσεως σας ἀξιοῦτε ἀκόμη νὰ εἰ-πιστεύωμεν ὅτι δὲν ἔχετε πολιτικούς καὶ ἀντιθρησκευτικούς σκοποὺς;

30. Ἐμπράκτως ὁ κ. Γαζής λέγει ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐμ-πιστευώμεθα τοὺς Μασσόνους, διότι ἰδοὺ τί ἐξακολουθεῖ νὰ μᾶς λέγῃ περὶ τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν δογμάτων τῆς Μασσονίας: «Ἐπρεπεν ἐκ τοῦ Ναοῦ τούτου, ὡς ἐξ ἠθικοῦ σχο-λείου, διὰ τῆς διδασκαλίας καὶ τῶν θεῶν αὐτοῦ δογμάτων, νὰ ἐξέλθωσιν ἄνδρες ἠθικοὶ ἰσχυρότεροι ὁ-λων τῶν κλάδων τῆς Πολιτείας ἡμῶν...», «Ἐκ τοῦ ναοῦ τούτου», προσθεῖτε, «ἐπρεπε νὰ ἐξέλθωσιν τὰ ἀναγκαῖα ἠθικὰ διδάγματα πρὸς κρείσσονα διδάλα-σιν τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν».

Καὶ πάλιν ἐρωτῶμεν μετὰ τὰς σαφεινάς ταύτας διατυ-πώσεις περὶ τοῦ σκοποῦ, ἐν ἐπιδιώκει ἡ Μασσονία ἐν τῷ Ἑ-θνῷ, ὑπάρχει καμμία σκοπιμότης πλέον διὰ τὴν ὑπαρξίν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, τῆς Παίδεας καὶ τῆς Πολιτείας, ἀφοῦ αἱ Μασσονικαὶ Στοιὶ ἀνέλαβον πάντα ταῦτα; Ἰδοὺ πῶς φθάνουν οἱ Μασσονικοὶ σκοποί, οἱ ἀπλῶς φιλάνθρωποι καὶ ἀλληλοβοήθειαν! ἐπιδιώκοντες κατὰ τὰς συχνότατας διαβε-βαιώσεις τῶν Μασσόνων.

Μανάρετος Χ. Δουληγέρης

ΑΙ ΛΟΓΙΑΙ ΓΡΑΦΑΙ ΕΙΣ ΧΕΙΡΑΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Ὁ σεβ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν κ. Προκόπιος, ὁμιλῶν πρὸ τινος εἰς τὸν ναὸν τῆς Ῥώμης, προέτρεπε τοὺς χριστι-ανούς νὰ ἀναγινώσκωσι καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐν τούλῳ καὶ κεφάλαιον ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου, ἔχοντας τὰς ἀγίας Γραφὰς ἐκ τὰς οἰκίας των. Κατεδείκνυε δὲ πόσαι εὐλογίαι καὶ πόσαι ὠφέλειαι σωματικαὶ καὶ πνευματικαί, πρόσκαιροι καὶ αἰώνιοι προέρχονται εἰς τὰς οἰκογενεὰς καὶ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν χρι-στianῶν.

στιανῶν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἀγίων Γραφῶν καὶ μάλιστα τοῦ Εὐαγγελίου.

Τοῦτο καλῶς γνωρίζοντες καὶ οἱ περὶ τὸν Σύλλογον τῆς «Ἀναπλάσεως» καὶ οἱ ἀποτελοῦντες τὴν πρὸς διάδοσιν τοῦ θείου λόγου Κεντρικὴν αὐτοῦ Ἐπιτροπὴν, τὴν συσταμένην ἐκ πέντε μελῶν, ἦτοι δύο ἀρχιμανδριτῶν, ἐνὸς καθηγητοῦ, τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Ἀναπλάσεως» καὶ τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ Συλλόγου, καὶ διατελοῦσαν ὑπὸ τὴν Ἐπίτιμον Προε-δρείαν τοῦ σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀθηνῶν, τοῦτο κα-λῶς γνωρίζοντες ἐργαζόμεθα πρὸ πολλοῦ πρὸς διάδοσιν τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἱερῶν Γραφῶν εἰς τὸν Ὁρθόδοξον Λαόν.

Τοῦτο καλῶς γνωρίζων καὶ ὁ γεραρὸς καὶ εὐπαίδευτος ἀρ-χιμανδρίτης Μελέτιος ὁ Βαγιανέλλης, ἀγαθὸν σύμβουλον ἔχων καὶ τὸν ἤδη καθηγητὴν ἐν τῇ ἐν Ἱεροσολύμοις Σχολῇ τοῦ Σταυροῦ ἀριστοῦχον τῆς Ἀκαδημίας Κίθου κ. Ἀθανάσιον Πιπέρην, προσήλθεν εἰς τὸν Σύλλογον ἀρωγὸς πρὸς μάρωσιν τοῦ Λαοῦ καὶ διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἀγίων Γραφῶν, κατα-βολὴν γενναίαν προσφορὰν πρὸς ἔκδοσιν καὶ διάδοσιν τοῦ Εὐαγγελίου εἰς τὸ ἀρχέτυπον καίμενον, εἰς ἐρμηνείαν σύν-τομον καὶ εἰς προσευχὰς ἐκ τοῦ πνεύματος ἐκάστου κεφαλαίου.

Τοῦτο καλῶς γνωρίζουσα καὶ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἑλ-λάδος ἐνέκρινε τὰς προσευχὰς ταύτας ὑποβληθείσας αὐτῇ τῇ 1898 ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς «Ἀναπλάσεως», ὡς μαρτυ-ρεῖ τὸ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 1352 ἔγγραφο αὐτῆς τὸ δημο-σιευθὲν εἰς τὸ 10ον φύλλον τοῦ περιοδικοῦ τούτου ἐν σελ. 78.

Τοῦτο καλῶς γνωρίζουσα καὶ αἱ δύο ἐν Κωνσταντινου-πόλει Ἱερὰ Σύνοδοι, ἡ μὲν ἐπὶ τοῦ παναγιωτάτου Πα-τριάρχου Ἀνθίμου τοῦ Ζ', ἡ δὲ ἐπὶ τοῦ νῦν Κωνσταν-τινου τοῦ Ε', ἐνέκριναν καὶ ἐπήνεσαν ἡ μὲν τὸ σχέδιον τῆς ἐκδόσεως, ἡ δὲ τὸ πρῶτον βιβλίον τοῦ σχεδίου τούτου πε-ρατωθὲν καὶ ὑποβληθὲν ὑπὸ τὴν κρίσιν αὐτῆς, ὡς μαρτυροῦσι τὰ σχετικὰ ἔγγραφα, ὧν τὸ μὲν ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 7147 ἐδημοσιεύθη ἤδη ἐν τῷ ἐβδομαδιαίῳ χριστιανικῷ περιοδικῷ τῆς «Ἀγάπης», (ἀριθ. 215 σελ. 458) τὰ δὲ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 6448 τοῦ 1898 ἐδημοσιεύθησαν ἄλλοτε ἐν τῷ πε-ριοδικῷ τούτῳ.

Πράγματι ἡ καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀνάγνωσις ἐνὸς κεφα-λαίου ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου, κατανοουμένου διὰ συντόμου ἐρ-μηνείας καὶ ἀφομοιούμενου πρὸς τὴν συνείδησιν διὰ συντόμου προσευχῆς συνεταγμένης ἐκ τοῦ νοήματος αὐτοῦ, ἀφεύκτως ὁ παρέχῃ τὰς ὠφέλειαις ὠφελείας εἰς τὰς οἰκογενεὰς καὶ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν χριστιανῶν, ὡς ἐκήρυττε διὰ τῆς ἐν τῷ ναῷ Ῥώμης ὁμιλίας αὐτοῦ ὁ πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος. Τοιαύτην δὲ ἔκδοσιν τοῦ Εὐαγγελίου εὐλόγητον καὶ εὐχνομένην μετὰ μικρὸν εἰς κυκλοφορίαν ἐγκειμένην ὑπὸ τῆς Ὁρθοδόξου Μεγάλῃς Ἐκκλησίᾳς ὁ Σύλλογος τῆς «Ἀναπλάσεως».

Καὶ ὅλον δὲ τοῦ Εὐαγγελίου εἰς μόνον τὸ ἀρχέτυπον καί-μενον ἔκδοσις γίνεται ὑπὸ τῆς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκ-κλησίας ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ ἐπιστάτῃ καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης. Καὶ ἡ ἔκδοσις δ' αὕτη εὖως ἐπίσης καὶ φέρουσα τὸ κύρος τῆς Ὁρθοδόξου Μεγά-

λῆς Ἐκκλησίας, θὰ κυκλοφορήσῃ ἀνυπόπτως εἰς χεῖρας παν-τὸς τοῦ Ὁρθοδόξου Λαοῦ.

Ὁ δὲ Σύλλογος τῆς «Ἀναπλάσεως» θὰ προσπαθῇ, πρῶτα ὁ Θεὸς, νὰ ὑποβοηθήσῃ τὴν ἐν Ἑλλάδι διάδοσιν διὰ μόνον τῆς παρ' αὐτοῦ γνωμένης ἐκδόσεως, ἀλλὰ καὶ τῆς τοῦ Πατριαρχικοῦ Τυπογραφείου· διότι φρονεῖ ὅτι ἡ διάδο-σις τῶν ἀγίων Γραφῶν εἰς τὸν Λαόν εἶνε διάδοσις τῆς χάρι-τος τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν εὐλογιῶν αὐτοῦ εἰς τὰς οἰκογενεὰς καὶ εἰς τὰς ψυχὰς.

Καὶ ὁμῶς, διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ βήτων ὅτι δὲν ὑπάρχει οὐ-δὲν καλὸν ἄνευ ἀντιδράσεως, ἔχομεν καὶ διὰ τὴν διάδοσιν τῶν ἀγίων Γραφῶν ἀντίδρασιν.

Δύο ἄνθρωποι ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὁ μὲν ὑπογράφόμενος Ὁρθόδοξος, ὁ δὲ Ἱερεμίας, ἔγραψαν πέντε ἄρθρα εἰς μίαν συνάδελφον ἐκεῖ ἐφημερίδα, ὑποστηρίζοντες, οὐδὲν πλέον οὐδὲν ἔλαττον, ἀλλ' ἢ ὅτι ὁ Λαὸς δὲν πρέπει νὰ μελετᾷ τὸ Εὐαγγέλιον, ἀλλὰ μόνον εἰς τὰς Ἐκκλησίας νὰ τὸ ἀ-κούῃ ἀναγινωσκόμενον καὶ ἐρμηνευόμενον. Καὶ οἱ δύο αὗτοι ἄνθρωποι ἐτόλμησαν νὰ ὑποστηρίξωσιν ὅτι τοιοῦτο δόγμα εἶνε τὸ φρόνημα τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας. Ἐνῷ, ὡς ἀπεδείξαμεν ἡμεῖς ἐκ διαφόρων Γραφικῶν μαρτυριῶν, ἡ με-λέτη καὶ ἀνάγνωσις τῶν ἀγίων Γραφῶν εἶνε διὰ μόνον ἐπι-τετραμμένη, ἀλλὰ καὶ ἐπιβεβλημένη εἰς πάντας τοὺς χρι-στιανούς. Ὅτι δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει, ἔνα μηδεμίαν ὑπάρξῃ ἀμφιβολία, δημοσιεύομεν κατωτέρω καὶ τὴν ἐπὶ τούτου γνώ-μην τοῦ μεγάλου πατρὸς καὶ ἱερέως τῆς Ὁρθοδόξου Χρυσοστόμου. Τίς εἶνε αὐτὸς ὁ Ὁρθόδοξος, καὶ τίς εἶνε αὐτὸς ὁ Ἱερεμίας, οἱ ἀντιδρώντες κατὰ τῆς κυκλοφορίας εἰς χεῖρας τοῦ λαοῦ τῶν Ἀγίων Γραφῶν; Ἀς ἀναγνώσωσιν αὐτοὶ καὶ ἂς ἀναγνώσωσι πάντες οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀδελφοὶ ἡμῶν τοὺς λόγους τοῦ Χρυσοστόμου, ἵνα οἱ μὲν ἀντι-δρώντες πύσωσι διὰ παντός ἀντιλέγοντες, οἱ δὲ τυχόν ἀμ-φιβάλλοντες πληροφορηθῶσιν ὅτι πρέπει νὰ προμηθευθῶσι τὰς ἀγίας Γραφὰς ἐπικεκυρωμένας ὑπὸ τῆς Μεγάλῃς Ἐκ-κλησίας εἰς τὰς οἰκογενεὰς των καὶ νὰ ἀναγινώσκωσι κατὰ τὴν συμβουλὴν καὶ τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Ἀθηνῶν κ. Προκοπίου ἐν κεφάλαιον ἐξ αὐτῶν καθ' ἡμέραν, ἵνα ἡ χάρις καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ πληρώσωσι τὰς ψυχὰς καὶ τὰς οἰκο-γενεὰς αὐτῶν.

Μὴ ἀκούετε, ὦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀδελφοί, τοὺς δη-μοσιεύοντας κατὰ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἀγίων Γραφῶν ἄρθρα ἐν ἐφημερίᾳ, τοὺς κεκρυμμένους ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον, τοὺς μὴ ἀποκαλυπτομένους διὰ νὰ γνωρίσωμεν τίνας εἶνε αὗτοι οἱ ἀξιοῦντες νὰ ὑπακούωμεν εἰς αὐτούς, νὰ παρακούωμεν δὲ εἰς τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τοὺς λόγους τῶν Προφητῶν, τῶν Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἡμῶν Πατέρων, τῶν Πα-τριαρχῶν, τῶν Μητροπολιτῶν καὶ τῶν ἱερῶν ἡμῶν Συνόδων.

Κ. Α. Δουληγέρης

Η ΠΡΟΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΠΡΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΙΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΓΡΑΦΩΝ

Εἰπέ μοι, ποῖος ἀπὸ σῶς ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν σου καὶ ἔλαθεν εἰς χεῖράς σου βιβλίον τῆς ἀγίας Γραφῆς καὶ ἀνέγνωσεν ὅσα περιέχει, καὶ ἡσένησε τὴν Γραφήν; Κυνεῖς ἀπὸ σῶς δὲν δύνανται νὰ εἴπῃ ὅτι πρᾶττει τοῦτο· ἀλλ' εἰς τὰς κατοικίας τῶν περισσοτέρων θὰ εὐρωμεν πεσπούς καὶ κύδους, (ἢ ὅπως σήμερον παιγνιόχαρτα καὶ ντόμινο καὶ τῶβλι) βιβλία δὲ τῆς ἀγίας Γραφῆς δὲν θὰ εὐρωμεν οὐδαμῶς, ἀλλὰ μόνον εἰς ὀλίγους ἴσως. Ἀλλὰ καὶ ὅσοι ἔχουσι τὰ ἱερὰ Βιβλία εἶνε ὡς νὰ μὴ τὰ ἔχωσι, διότι τὰ ἔδεσαν καὶ τὰ ἔκλεισαν εἰς τὰς βιβλιοθήκας, καὶ ὅλη αὐτῶν ἡ προσοχὴ στρέφεται εἰς τὴν καλὴν ποιότητα καὶ λεπτότητα τῶν φύλλων καὶ εἰς τὴν ὀριζιότητα τῶν γραμμάτων, καὶ ὅχι εἰς τὴν ἀνάγνωσιν· διότι δὲν τὰ ἡγόρευαν, διὰ νὰ ὠφεληθῶσι καὶ νὰ κερδίσωσιν ἐξ αὐτῶν· ἀλλ' ἔχουσι καταβάλλῃ μεγάλην δι' αὐτὰ φροντίδα, διὰ νὰ κάμωσι δι' αὐτῶν ἐπίδειξιν τοῦ πλούτου καὶ τῆς φιλοτιμίας των· (τόσον ὑπερβολικὴ εἶνε ἡ κενδοδοξία των!) διότι ἀπὸ κἀνένα ἐξ αὐτῶν δὲν ἀκούω νὰ καυχῶται ὅτι γνωρίζει τὸ περιεχόμενον τῶν ἱερῶν Βιβλίων, ἀλλ' ὅτι τὰ ἔχει γράψει μετ' ἡμετέρας γράμματα. Ἀλλ' εἰπέ μοι σὺ ὁ καυχώμενος ὅτι ἔχεις εἰς τὴν βιβλιοθήκην σου τὰς ἀγίας Γραφάς, τί εἶνε τὸ ἐξ αὐτῶν κέρδος σου; Διότι δὲν ἐδόθησαν παρὰ τοῦ Θεοῦ αἱ Γραφαὶ διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον, διὰ νὰ τὰς ἔχωμεν μόνον εἰς βιβλία, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ἐντυπωσώμεν τὰ νοήματά των εἰς τὰς καρδίας μας. Διότι ὅστις χριστιανὸς εἶνε κατὰ τοιοῦτον τρόπον κάτοχος τῶν ἀγίων Γραφῶν οἰοῖται μὲ τοὺς Ἰουδαίους, οἵτινες ἐφιλοτιμοῦντο νὰ γράψωσι τὰς ἐντολάς μετ' ἡμετέρας γράμματα μόνον. Ἀλλ' εἰς ἡμᾶς τοὺς Χριστιανούς δὲν ἐδόθη ἐξ ἀρχῆς ὁ νόμος τοῦ Εὐαγγελίου ὅπως εἰς τοὺς Ἰουδαίους, διότι εἰς ἐκείνους μὲν αἱ ἐντολαὶ ἐδόθησαν γεγραμμέναι εἰς δύο πλάκας· αἱ δὲ χριστιανικαὶ ἐντολαὶ δὲν ἐγράφησαν τὸ πρῶτον εἰς πλάκας ἢ βιβλία, ἀλλ' ἐνετυπώθησαν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ εἰς τὰς καρδίας τῶν μαθητῶν του. Καὶ ταῦτα σὰς λέγω, ὅχι διὰ νὰ σὰς ἐμποδίσω ἀπὸ τοῦ νὰ ἔχητε κατὰ τὰς βιβλίας ἀγίων Γραφῶν· τοῦναντίον, σὰς προτρέπω εἰς τοῦτο καὶ πολὺ τὸ ἐπιθυμῶ· ἀλλὰ σὰς λέγω ταῦτα, διότι θέλω νὰ ἀναγινώσκετε τὰς ἀγίας Γραφάς καὶ νὰ ἔχητε εἰς τὸν νοῦν σας καὶ τὸ γράμμα καὶ τὸ νόημα τῶν θείων λόγων, διὰ νὰ καθιερῶνται οὕτω μετὰ τὴν ἐννοίαν τῶν ἱερῶν κειμένων κατανοῶσα αὐτὰ ἡ διάνοιά σας. Διότι, ἐάν εἰς τὴν οἰκίαν, εἰς τὴν ὅποιαν εἶνε ἐγκατεστημένον τὸ Εὐαγγέλιον, δὲν θὰ τολμήσῃ νὰ πλησιάσῃ ὁ Διάβολος, πολὺ περισσότερον δὲν θὰ ἐγγίσῃ ποτὲ τὴν ψυχὴν, εἰς τὸν νοῦν τῆς ὁποίας κυκλοφορεῖ τὸ πνεῦμα τῶν θείων λόγων, οὔτε εἶνε δυνατόν νὰ λάβῃ ἐξουσίαν ἐπὶ τῆς τοιαύτης ψυχῆς δαίμονιον, ἢ οἰονδήποτε εἶδος ἀμαρτίας. Ἀγίασον λοιπὸν τὴν ψυχὴν σου, ἀγίασον τὸ σῶμά σου, ἔχων πάντοτε τὰ γραφικὰ λόγια εἰς τὴν καρδίαν σου καὶ εἰς τὴν γλῶσσαν σου. Διότι, ἐάν ἡ αἰσχρολογία καταμείνῃ καὶ προσελθῇ τοὺς δαίμονας εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ αἰσχρολογούντος, εὐκόλως ἐνί-

σταί ὅτι ἡ ἀνάγνωσις τῶν λόγων τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἀγίων Γραφῶν ἀγιάζει τὴν ψυχὴν καὶ προσελκύει τὴν χάριν τοῦ ἀγίου Πνεύματος εἰς αὐτήν. Ὅπως τινὲς λέγουσι μυστικὰ γοητευτικὰ λόγια διὰ τοὺς νοσοῦντας νομίζοντες ὅτι μὲ τὰς ἐπιφθᾶς αὐτὰς φυγαδεύουσι τὰ νοσήματα, οὕτω τὰ βιβλία τῶν θείων Γραφῶν εἶνε ἀληθεῖς ἐπωδαί. Ἀς ἐπιδώμεν λοιπὸν ἕκαστος διὰ τὸν ἑαυτοῦ του, ὡς ἀναλογιζόμεθα τὰ θεῖα λόγια, καὶ ἐκ τῶν νοσημάτων αὐτῶν ὡς κατασκευάζωμεν ἱατρικὰ διὰ τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μας· διότι, ἐάν μὲ τοιαύτην ἀνάγνωσιν καὶ μελέτην γεινώμεν εἰδήμονες τῶν ἀγίων Γραφῶν, μὲ πολλὴν προθυμίαν θὰ ἀκούσωμεν τὰ θεῖα κηρύγματα. Σὰς λέγω ταῦτα πάντοτε καὶ δὲν θὰ παύσω νὰ σὰς τὰ λέγω. (Ἐκ τῆς 32ης Ὀμιλίας τοῦ Χρυσοστόμου ἐκρηγνύοντος τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον κεφ. δ', 13—20).

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΝΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΤΜΗΜΑ ΠΥΡΓΟΥ

ΕΚΘΕΣΙΣ

τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τῆς Ἐφορείας τοῦ Τμήματος ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ μέχρι τέλους τοῦ 1898. ἀναγνωσθεῖσα ἐνώπιον τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μελῶν τῇ 14ῃ Φεβρουαρίου τρέχοντος ἔτους ὑπὸ τοῦ γραμματέως τῆς Ἐφορείας κ. Πέτρου Πετροπούλου, ἱατροῦ.

Κύριοι,

Πρώτην φορὴν σήμερον ἀπὸ τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ Τμήματος συνέρχονται τὰ μέλη αὐτοῦ εἰς γενικὴν συνέλευσιν, καθ' ἣν, ὑποχρεωμένη ἡ Ἐφορεία νὰ δώσῃ λόγον τῶν ὑπ' αὐτῆς πεπραγμένων συμφώνως πρὸς τὸ 22ον ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Τμήματος, πρᾶττει τοῦτο ἡμῶν προθύμως διὰ τῆς Γραμματείας.

Γνωρίζετε, κύριοι, ὅτι ἡ ἵδρυσις τοῦ καθ' ἡμᾶς Τμήματος τοῦ Συλλόγου τῆς «Ἀναπλάσεως» παρεσκευάσθη ὑπὸ τοῦ ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου τοῦ Συλλόγου τούτου κ. Μ. Γ. Γαλανοῦ διὰ πολλῶν ὀμιλιῶν ἀναγομένων εἰς τὴν ὀρθοσκευτικὴν ἡμῶν βίον, ὅστις πρέπει νὰ πρεῖσται τοῦ οἰκογενειακοῦ, τοῦ κοινωνικοῦ καὶ τοῦ πολιτικοῦ βίου τῶν λαῶν, φωτίζων αὐτοὺς καὶ καταυγάζων ἐν τε τοῖς μέρεσιν αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς καθόλου.

Ἡ ἐξουσία ὀμιλητικῆς δεινότητος, ἡ ἀπαρμίλλος εὐφροδαια, ὁ ζήλος καὶ αἱ ἀκράδαντοι χριστιανικαὶ πεποιθήσεις τοῦ ἡακόνου τούτου τῆς «Ἀναπλάσεως», ἐπότισαν καὶ τὴν αὐχμηρὰν ὀρθοσκευτικὴν ἀρετὴν τῆς πόλεως ἡμῶν ἐν ἡ ἐφύῃ καὶ ἐβλάστησε καὶ λίαν καρποφόρον προωκίετο τὸ Τμήμα τοῦτο.

Ἦτο Δεκέμβριος τοῦ 1897 ὅτε τῇ ἐπιστάσει τοῦ κ. Γαλανοῦ ἐγένετο ἡ ἵδρυσις τοῦ Τμήματος τούτου καὶ ἡ ἐκλογὴ τῶν μελῶν τῆς Ἐφορείας. Ἦτο τέλος ἔτος, κατὰ τὸ ὅποιον εἴχμεν κενώσει μέχρι τρυγῆς τὰ ποτήρια τῶν ἐθνικῶν συμφορῶν καὶ ἐξήτοῦμεν πάντες νὰ ἀποδυσώμεν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον καὶ νὰ εἰσελθώμεν εἰς ὁδὸν πραγματικῆς ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως καὶ χριστιανικῆς ἀναπλάσεως. Μεγάλῃ εὐεχῆθι τότε τῆς πόλεως ἡ προθυμία εἰς τὴν συνδρομὴν τοῦ θεαρέστου τούτου ἔργου καὶ πολλοὶ ἐσπευσαν νὰ καταγραφῶσι

μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Τμήματος. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἐφθασεν εἰς 320.

Δυστυχῶς, ὡς σήμερον ἔχουσι τὰ καθ' ἡμᾶς, τὸ μεσημέριον ἡμῶν κλίμα φθίνειται ὅτι ἔχει μεγάλαν ἐπὶ τῶν σιγικαίων ἐξέφωσιν καὶ τῶν παρυφῶν καὶ βραχυβίων ἐνθουσιασμῶν. Εἰς τὰ ἐλαττώματα δὲ ταῦτα πρέπει νὰ ἀποδοθῇ ἡ ἀποτυχία πολλῶν ἐν Ἑλλάδι ἔργων, τὰ ὅποια καὶ ἀγαθὰ εἶνε καὶ ὠφέλιμα καὶ μαρτυρικὰ τῆς κοινωνίας, εἰς τοῦτο δὲ ὀφείλονται καὶ πολλὰ ἐθνικὰ ἀτυχήματα.

Ἀναγκάζομαι νὰ σὰς ἀνακοινώω μετὰ λύπης ὅτι ἐκ τῶν 320 μελῶν πολλὰ ἐλιποψύγησαν πρὶν εἰς λήξῃ τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ βίου τοῦ Τμήματος, ἔκπυσαν δὲ ἀπὸ τοῦ νὰ παρέχωσι τὴν ὕλην καὶ τὴν ἡθικὴν συνδρομὴν των εἰς τὸ Τμήμα, καὶ οὕτω κατὰ τὸ τέλος τοῦ λήξαντος ἔτους μόνον 196 εὐρέθησαν ἐκπληρώσαντα τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν, ἐξ ὧν τὰ 21 εἶνε μέλη ἀρωγά, ἥτοι κυρία.

Ἡ Ἐφορεία πρῶτον καθήκον εἶχε νὰ διατηρήσῃ διὰ τῶν καταλλήλων ἡθικοὺς καὶ ἐπιστημονικῶν διαλέξεων τὴν Σχολὴν τοῦ Τμήματος πρὸς διδασκαλίαν καὶ ἡθικὴν μόρφωσιν τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ ἐν γένει. Πρὸς τοῦτο δὲ κατέβαλε κόπους οὐκ ὀλίγους, τῶν ὁποίων τὴν ἀξίαν ἐκείνοι μόνον δύνανται νὰ ἐκτιμήσωσιν, ὅσοι παρεσκευάσθησαν ποτε ἵνα ὀμιλήσωσι δημοσίᾳ καὶ πρὸς ἀκροατήρια πυκνά, τὰ ὅποια δὲν εἶχον μικρὰς ἀξιώσεις ἀπὸ τοὺς ὀμιλοῦντας. Περιουτολογεῖντα θὰ ἐθεωροῦντο τὰ πλεονα ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐφορείας, ἐάν ἔλεγον ὅτι ἐβάστασαν ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν τῶν ἡμῶν ἔργον, τοῦ ὁποίου τὸ βέρος δὲν ἦτο μικρὸν καὶ τὸ ὁπῶν τῇ βοήθειᾳ ἔκειντο, εἰς ὅν πιστεύομεν καὶ ἐν τῷ ὁρίματι τοῦ ὁποίου ὑπηρετοῦμεν, θέλουσιν ἐξακολουθήσει βασιτάζοντα καὶ εἰς τὸ μέλλον, μέχρις οὗ ἡ ὑμετέρα ψῆφος ἀναδείξῃ ἄλλους ἱκανωτέρους διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην.

Ἡ λειτουργία τῆς Σχολῆς, πλὴν τῶν ἀπαραιτήτων θεωριῶν διακοπῶν, ὑπῆρξε κανονικὴ. Ἡ Ἐφορεία φρονούσα ὅτι ἡ διδασκαλία πρέπει νὰ εἶνε ποικίλη, νὰ γίνηται δὲ καὶ ἀπὸ πολλὰ πρόσωπα, ἀπατάθη εἰς πολλοὺς ἐκ τῶν δυναμένων νὰ κάμωσι δημοσίας διαλέξεις πρὸς τὸν λαόν καὶ παρεκάλεσεν αὐτοὺς πρὸς τοῦτο, ἀλλὰ δυστυχῶς εὗρε πολλοὺς ἐξ αὐτῶν μὴ ἔχοντας τὴν πρὸς τοῦτο διάθεσιν ἢ θεωροῦντας ὡς ματαιωπὸν μίαν τοιαύτην ἐργασίαν.

Εἰς ἐπαρχιακὰς πόλεις, κύριοι, ἐνθα οἱ λόγοι ἀνδρες εἶνε πᾶν ὀλίγοι, τὴν πρώτην ὥθην εἰς λαϊκὰς διαλέξεις πρέπει νὰ δίδωσιν οἱ καθηγηταὶ τῶν Γυμνασίων καὶ οἱ σχολάρχαι καὶ οἱ διδασκαλοὶ ἐν γένει, ὅτινες, ὡς ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν ἔχουσιν διὰ τὰ προσόντα διὰ τοιαύτας ἐργασίας, πρὶ παντός δὲ διότι οἱ λόγοι των φέρουσι τὸ κύρος δημοσίων λειτουργῶν. Τούτους δὲ ὀφείλουσι νὰ ἀκολουθῶσιν οἱ ἐν ταῖς πόλεσιν ἱπποκρίτες. Διὰ μίαν τοιαύτην συνεργασίαν καὶ ὁ σκοπὸς τῶν λαϊκῶν σχολῶν ἐπιτυγχάνεται καὶ ὁ ἀκροώμενος λαὸς μαρφοῦται καὶ προάγεται εἰς γνώσεις καὶ εἰς ἥθους καὶ εἰς εὐσέβειαν.

Ἐκ τῆς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ τάξεως τῶν φιλολόγων μνημονεύομεν τοῦ πρώην γυμνασιάρχου κ. Πλουτάρχου Παπαϊωάννου, ὅστις καὶ ἐν τῇ Σχολῇ καὶ ἐπ' ἐκκλησίας ἐδίδασκεν ἐν ὀνόματι τοῦ Τμήματος, τοῦ καθηγητοῦ κ. Μιχαὴλ Ἀναγνωστοπούλου, ὅστις ἀπαξ μόνον ἐδίδασκεν ἐν τῇ Σχολῇ, πρὸ πάντων δὲ τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀντ. Τραυλαντώνη, ὅστις σπουδαίως ἐνισχύει ἡμᾶς διὰ τῶν ὀλίγων μὲν ἄλλ' ἐξέχων αὐτοῦ ὀμιλιῶν.

Ἐκ τῆς τάξεως τοῦ κλήρου ἀναφερόμεν μετ' εὐγνωμοσύνης τὴν συνδρομὴν τοῦ Σεβασμιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Πατρῶν καὶ Ἡλείας κ. Ἱεροθέου, τοῦ πανοσιολογιωτάτου ἀρχιμαν-

δρίτου κ. Βύσσεβίου Μαθουπόλου, τοῦ λογιωτάτου ἱεροκέρυκος κ. Πολυκάρπου Σουδωνοῦ καὶ τῶν παρ' ἡμῖν αἰδουμένων ιερῶν Γεωργίου Παπακωστάου καὶ Παύλου Πετροπούλου.

Τὴν δὲ ὅπως ὅμως ἰδιαιτέρως εὐγνωμοσύνην ἐκφράζομεν πρὸς τὴν ἰδρυτὴν τοῦ Τμήματος τούτου κ. Μιχαὴλ Γαλανόν, ὅστις καὶ εἰς ἀριθμὸν καὶ εἰς ποιὸν ὀμιλιῶν ἀνεδείχθη ὁ ἀληθὴς ἀναπλαστικὸς ἱεροκέρυξ.

Εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐφορείας ἔλαβον γάραν πρᾶξεις τινὲς καὶ μεταβολαί, τῶν ὁποίων ἐν κυρίῳ ἐλάθετε νυνῶν. Εἶνε δὲ αὗται ἡ ἐκλογὴ τοῦ Σεβασμ. ἀρχιεπισκόπου Πατρῶν καὶ Ἡλείας κ. Ἱεροθέου ὡς ἐπιτίμου αὐτοῦ προέδρου, ἡ ἀντικατάστασις τοῦ ἐφόρου κ. Παν. Μπαῖρα, διὰ τοῦ κ. Γ. Ἀποστολῆ καὶ ἡ ἀντικατάστασις τοῦ βοηθοῦ τοῦ ταμείου κ. Π. Παπαστοποπούλου διὰ τοῦ κ. Κωνστ. Χαλδοπούλου, σφόδρα ζηλωτοῦ εἰς τὸ ἔργον τῆς «Ἀναπλάσεως», ἐφ' ᾧ καὶ ἐνημέρσις συγχάριται τοῦτον ἡ Ἐφορεία καὶ εὐχαριστεῖται.

Ἀπαξ καὶ εἰκοσάκις μέχρι τέλους τοῦ ἔτους συνεδρίασεν ἡ Ἐφορεία, ἀσχοληθεῖσα εἰς ζητήματα θορῶντα τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς καὶ τὴν ἐπιτυχίαν ἐν γένει τοῦ σκοποῦ τοῦ Τμήματος. Πλὴν πολλὰς καὶ σπουδαίας ζητήματα συνεζητήσεν ἀποβλέπουσα πάντοτε εἰς τὴν στείρωσιν τοῦ ἔργου καὶ τὴν καρποφόρον αὐτοῦ λειτουργίαν, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν μέτρα, τὰ ὅποια ἀπαιτοῦσι δαπάνας ὀλίγας, πρὸς τὰς ὁποίας τοῦ ταμείου μας ἡ σφραῖ, ἀσθενῆς οὖσα, δὲν δύναται ἀκέρη νὰ ἀνταποκριθῇ.

Γνωρίζετε, κύριοι, ὅτι οἱ πόροι τοῦ Τμήματος εἶνε ἱκανῶς γλίτχοι, ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέπομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν μίσθωσιν ἐιδικοῦ διδασκάλου διὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν ὀρθοσκευτικῶν μαθημάτων. Οἱ πόροι δὲ οὗτοι συνίστανται εἰς τὴν ὑπ' ἐκάστου μέλους πληρωμὴν δώδεκα ἐν δὲ δρχμῶν ἐτησίως. Ἀλλ' ἂν βίβητε ἐν βλέμμα ἐπὶ τοῦ Καταστατικοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ Βιβλίου τῶν Πράξεων, θὰ ἴδῃτε ὅτι ἐκ τῶν δώδεκα τούτων δρχμῶν ἀφαιρεῖται ἡ συνδρομὴ τοῦ περιοδικοῦ τοῦ Συλλόγου, ἡ πληρωμὴ ποσοστῶν 10 % ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῆς Κεντρικῆς Ἐφορείας δι' ἐξῆς περιοδεύοντων ἱεροκλήρων, καὶ ἡ πληρωμὴ ἐτέρων 10 % ποσοστῶν εἰς τὸν εἰσπράκτορα τοῦ Τμήματος καὶ ἐπιμελητὴν τῆς Σχολῆς. Κατὰ φυσικὴν λοιπὸν ἐλάττωσιν ποσὸν ὑπολείπεται ὑπὲρ τοῦ ταμείου τοῦ Τμήματος διὰ τὴν κυριώτερον αὐτοῦ σκοπὸν, τὴν μίσθωσιν δηλ. ἐιδικοῦ διδασκάλου διὰ τὴν ὀρθοσκευτικὴν μάθημα. Ἐξ ἐκτάκτων πόων οὐδ' ὀβολός, κύριοι, εἰσέχθη εἰς τὸ ταμεῖον. Οὐδεμίαν πρὸς αὐτὸ ἐγένετο δωρεά.

Ἐκ τοῦ ἀναλυτικοῦ πίνακος τῶν ἐξόδων, τὸν ὅποιον εὐθὺς θὰ ἀναγνώσῃ εἰς ὑμᾶς, θὰ ἴδῃτε ὅτι ἐγένετο, ἀπαξ ὅμως διὰ παντός, δαπάναι τὰς ὁποίας δὲν ἠδυνάμεθα νὰ ἀποφύγωμεν, προκειμένου νὰ λειτουργῇ εὐκόσμως ἡ Σχολή, νὰ ἐκπληροῦται δὲ ὅπως δέχαστε, ἔστω καὶ ἀτελῶς, ὁ σκοπὸς τοῦ Τμήματος. Προϋπολογισμὸν ἐπέδωκεν καὶ ἐξέδωκεν διὰ τὸ ἔτος 1899 δὲν τολμῶμεν νὰ ὑποβάλλωμεν ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον, διότι φοβούμεθα μήπω: οὕτως λάβῃ τὴν τύχην, τὴν ὅποιαν συνήθως λαμβάνουσιν οἱ προϋπολογισμοὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς ἐκάστοτε Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Τὸ λαϊκὸν Ἑλληνικὸν πνεῦμα εἶνε τόσον ἀσταθὲς καὶ εὐμετάβολον ὥστε καταστρέφει καὶ τὰς μετριοτέρως αἰσιδοδείας.

Μὴ παρεξενευσθῇτε, κύριοι, ἐάν μὲ ἀκούσῃτε νὰ σὰς εἴπω ὅτι εὐρέθησαν ἄνθρωποι ἐν τῇ πόλει μας, οἱ ὅποιοι παρεπονήθησαν ὅτι ἡ κοινωνία ἐξακολουθεῖ τὸν αὐτὴν δρόμον καὶ μεθ' ὅλων τῶν κήρυγμα τὸ γινόμενον ἐπὶ ἐν ἡδὲ ἔτος ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς «Ἀναπλάσεως». Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, οἱ ὅποιοι, σημειώσατε καὶ τοῦτο, οὐδόλως ἐπειράθησαν νὰ διορθώσωσιν

διατάξεως ταύτης εἶνε ἀδύνατος, ὡς ὅλ' ἴδωμεν, ὅπως ἔχουσιν οἱ νεώτεροι θρονοὶ τῆς ἐργασίας, ἐὰν τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου μόνον ἐν τοῖς ναοῖς πρέπη ἀπαραιτήτως νὰ γίνηται καὶ συνημμένως πάντοτε μετὰ τῆς κοινῆς λατρείας.

Μιχ. Ι. Γαλιανός.

Εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον
ΣΚΟΠΟΙ ΤΩΝ ΜΑΣΣΟΝΩΝ ΠΟΛΛΟΙ
ΚΑΙ Ἡ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΠΕΠΤΟΚΟΡΟΣ ΙΟΥΔΑΙΣΜΟΥ

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἡ Σύγκλητος τῆς πνευματικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Καζάν ἐξέλεξετο μέλος αὐτῆς ἐπίτιμον τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Νικομηδείας κ. Φιλόθεον, τιμῶσα ἐν αὐτῷ, ὡς λέγεται ἐν τῷ σχετικῷ διπλωματι, τὸν λόγιον καὶ τὸν ἐκδόστην. Ἡ ἐκλογὴ αὕτη ἐπεκυρώθη καὶ ὑπὸ τῆς Ἀγιοτάτης Συνόδου τῆς Ρωσίας.

— Νέος ἡγεμὼν τῆς Σήμε διωρίσθη ὁ Α. Ἐξαρχὸς ὁ διαπρεπὴς νομαρχὸς Κωνσταντίνος Βαγιάννης.

— Ἡ Βουλίσσα τῆς Ὀλλανδίας θέσεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Διεθνoῦς Συνεδρίου τοῦ ἀφοπλισμοῦ τὸ ἀνάκτορόν της. Αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου θὰ διαιρεθῶν εἰς τρεῖς κατηγορίας: Εἰς τὸ ζήτημα τοῦ κυρίως ἀφοπλισμοῦ· εἰς τὸ ζήτημα τῶν διεθνῶν διαιτησιῶν· καὶ εἰς ζήτῃματα γενικοῦ χαρακτήρος, σχετικὰ ἐπὶ πρὸς τὸν ἀφοπλισμὸν.

— Ἀπεβίωσεν ὁ καθηγητὴς τῆς ἱστορικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ διαπρεπὴς παιδίατρος κ. Ἀναστ. Ζίννης. Ἰδρυτὴς τοῦ βρεφκομείου Ἀθηνῶν, διετέλεσε καὶ ὁ διευθυντὴς αὐτοῦ, ὃς ἐπὶ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ εἶχε περιφανῶς τιμηθεῖ αὐτὸν.

— Ἡ Βουλὴ κατήρτισε τὰ πρὸς ἐξέλεγχιν τῶν ἐλλογῶν αὐτῆς τμήματα, ταῦτα δὲ πάλιν ἐξέλεξαν τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν καὶ τοὺς γραμματεῖς. Ὡσαύτως ἐξέλεγχσαν οἱ δι' ἐκαστὴν ἐλλογὴν εισηγηταί.

— Ἐκτὴ ἐν Νέῃ Ὑόρκῃ τὸ μέγα ξενοδοχεῖον Οὐίνδσορ, ἀξίας πέντε εκατομμ. φράγκων.

— Διεβύθη ὁ Βουλγαρικὸς Σοβράνιε.

— Ἀκόμη ἐὰν ἐξηκριβώθῃ ἂν πράγματι εὐρίθουν εἰς τὴν Σιδηρίαν τὰ πτώματα τοῦ ἀερωνύτου Ἀνδρέ καὶ τῶν συντρόφων του, οἵτινες ἐπεχείρησαν, ὡς γνωστὸν, νὰ μεταβῶσι ἐπὶ ἀεροστάτου εἰς τὸν βόρειον πόλον.

— Ἡ Ἀμερικανικὴ Βουλὴ διὰ ψήφων 219 κατὰ 34 ἐψήφισε πίστωσιν 20 εκατομμ. δολλαρίων, ἵνα κατὰβληθῶσι πρὸς τὴν Ἰσπανίαν διὰ τὴν εἰς τὰς Ἰνδιάνων Πολιτείας πρὸς ἀφώρτησιν τῶν Φιλιππίνων νήσων.

— Ἐν Κελιφορνίᾳ ἐψηφίσθη νόμος ἀπαγορεύων τὴν δημοσίευσιν γελοιωγραφικῶν προσδαλλουσῶν τὰ χρηστὰ ἔθνη, ὃς θιγούσων τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν ὡρισμένου προσώπου.

— Συνεστῶμεν θερμῶς τὸ ὑπὸ τοῦ ἐν Ἱερουσολύμοις βιβλιοπώλου κ. Δ. Τάκου ἐκδοθὲν **Ἡμερολόγιον τῶν Ἱεροδοξολογίων**. Φιλολόγως τυπωθὲν ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις τυπογραφεῖο τοῦ κ. Σκλητέρου, καὶ μὲ λαμπρὰς κακομημένον εἰκόνας ἐπιστῆμων προσώπων καὶ τυπογραφικῶν καὶ μνημείων τῆς Ἀγίας Γῆς, ἐμπεριέχει καὶ μελέτας ἀξίας λόγου καὶ ποικίλης πληροφορίας γεωργίας, ἐμπορίας, συγκοι-

νωνίας, κ.τ.λ. Εὐρίσκεται καὶ εἰς τὸ Γραφεῖον α' Αναπλάσεως, τιμᾶται δὲ ἄσπετον μὲν φρ. χρ. 4, χρυσόδετον δὲ φρ. χρ. 5.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Πᾶς Χριστιανὸς ὡς πρῶτον καὶ κύριον βιβλίον πρέπει νὰ ἔχῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ τὴν Κεινὴν Διαθήκην, δηλαδή τὴν Ἱεράν τοῦ Χριστιανισμοῦ Βίβλον τὴν περιέχουσαν τὰ 4 Εὐαγγέλια, τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, τὰς Ἐπιστολάς καὶ τὴν Ἀποκάλυψιν. Ἐν τῇ Βίβλῳ ταύτῃ εὐρίσκονται τὰ ἀναγνωσόμενα κατὰ Κυριακὴν Ἀπόστολοι καὶ Εὐαγγέλια.

Κυριακὴ 14 Μαρτίου

Ὁ Ἀπόστολος ἐκ τῆς πρὸς Ἑβρ. Ἐπιστ. α' 10—β' 3.

Τὸ Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκ. β' 1—12.

Κυριακὴ 21 Μαρτίου

Ὁ Ἀπόστολος ἐκ τῆς πρὸς Ἑβρ. Ἐπιστ. δ' 14—ε' 6.

Τὸ Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκ. ι' 34—θ' 1.

ΟΙ ΔΙΑΔΕΟΝΤΕΣ

Εἰς τὰς ΛΑΪΚΑΣ ΣΧΟΛΑΣΤΗΣ ἈΝΑΠΛΑΣΕΩΣ,
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Εἰς τὴν Α' ἐν Ἀθήναις παρὰ τὴν Ἱ. Σύνοδον
7—8 μ. μ.

Κυριακὴ	14 Μαρτίου	Μιχ. Ι. Γαλιανός
Τετάρτη	17 »	Κωνστ. Διαληγμαῖς.
Σαββάτῳ	20 »	Μιχ. Ι. Γαλιανός.

Ἐν τῷ ναφ τῶν Ταξιαρχῶν Πολυγώνου

Κυριακὴ 14 Μαρτίου, ἐν τῇ λειτουργίᾳ, ἀρχ. Ε. Ματθόπουλος

Ἐν τῷ ναφ τῆς Ἀγίας Εἰρήνης

4—5 μ. μ.

Κυριακὴ 14 Μαρτίου Ἀρχιμ. Τιμόθ. Ἀναστασίου.

Ἐν τῷ ναφ τοῦ Μεγάλου Μοναστηρίου

Τρίτη 16 Μαρτίου μ. μ. Ἀρχιμ. Εὐσ. Ματθόπουλος.

Ἐν τῷ ναφ τῶν Ἀσωμάτων 6 1|2—7 1|2

Πέμπτη 18 Μαρτίου Ἀρχιμ. Εὐσ. Ματθόπουλος.

Ἐν τῷ ναφ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς 6 1|2—7 1|2

Σαββάτῳ 20 Μαρτίου Ἀρχιμ. Εὐσ. Ματθόπουλος.

Ἐν τῇ Λαϊκῇ Σχολῇ Οἰκονομίας 7 1|2—8 1|2

(παρὰ τὸν Σταθμὸν Μακρυγιάννη)

Πέμπτη 18 Μαρτίου Ἀρχιμ. Πανάρ. Δουληγέρης.

Σαββάτῳ 20 » Κωνστ. Α. Διαληγμαῖς.

Ἐν ταῖς φυλακαῖς Συγγροῦ 3 1|2—4 1|2

Παρασκευῇ 12 Μαρτίου Ἀρχιμ. Τιμόθ. Ἀναστασίου

Ἐν Παιραεῖ

Ἐν τῷ ναφ τοῦ Ἀγίου Νικολάου

Κυριακὴ 14 Μαρτίου, ἐν τῇ λειτουργίᾳ, ἐορτάζοντος τοῦ Τριμυκτος, Μιχαὴλ Ι. Γαλιανός.

Ἐν τῷ Ζαννεῖῳ Ὁρφανοτροφείῳ

Κυριακὴ 14 Μαρτίου 7—8 μ. μ. Ἀρχιμ. Παναγ. Δουληγέρης

Τρίτη 16 Μαρτίου 7—8 » Μιχ. Ι. Γαλιανός.

Πέμπτη 18 » 7—8 » Ἀρχ. Τ. Ἀναστασίου.

Σαββάτῳ 20 » 6—7 » Χρ. Ἰωαννίδης.